

Kræfter, som han vil. Jeg har endnu ikke hørt Noget, som kunde tale imod, at en Bogbinder i Kjøbenhavn, ikke ligesaagodt som en Bogbinder i Provindserne kan handle med Bøger og Papir, thi den ganske ringe Omstændighed, som den ærede Ordfører anførte, at der kan være nogle Rigsdalers Forskjel paa Betalingen for Løsningen af Patentet, kan virkelig ikke være tilstrækkelig til at ville Kjøbenhavn ud af hele den øvrige Kreds af Byer i Landet og der formene det, man vil tillade andre Steder. Jeg haaber derfor, at det ærede Thing vil gaae ind paa det fraværende Medlems Forslag, at udstrække den omtalte Ret til ogsaa at gjælde for Kjøbenhavn.

Judenrigsministeren: Det ærede Medlem (A. Hage) tager virkelig besynderlig feil, dersom han troer, at han ved at gjentage de samme Ord giver sine Grunde større Styrke, end de havde den første Gang, de bleve fremførte. Vi have ofte af det ærede Medlem hørt, at det skulde være saa særdeles vanskeligt at fastholde de Adskillelser, som findes i Udkastet, og dog er Intet lettere end netop dette. Der kommer ikke en eneste ny Tanke frem ved at gjentage det, som saa mange Gange er sagt; jeg kan ikke troe, at det virkelig skulde være en god Politik, naar vi i Forening arbejde paa at gennemføre et Lovforslag paa et vist Grundlag, at man da ved hvert enkelt lille Detailspørgsmaal, der kommer frem, vil søge at rokke ved det almindelige Resultat, som alt er antaget, og som man dog maa fastholde, hvis man overhovedet vil have Sagen gennemført. Naar man nu, hvad Thinget har gjort, engang er gaaet ind paa dette hele Classificationssystem, med hvis Forkastelse Loven ogsaa vilde være bleven forkastet i dens Heelhed, saa forekommer det mig ikke, at der kan være nogen rimelig Grund til hver Gang, hvor der siden forekommer en Anvendelse deraf, at vende tilbage til dette Spørgsmaal, dersom man ellers ønsker nogenstunde at faae denne Forhandling ført tilende. Jeg benytter denne Leilighed til udtrykkelig at fremhæve, at, naar jeg tidligere erklærede Intet at have at indvende mod Udvalgets Fleertals Forslag, saa betonedes jeg disse Ord

„Udvalgets Fleertals Forslag“; hvad det Underændringsforslag angaaer, der er stillet af den fraværende Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), og som gaaer ud paa, at der efter 1ste April 1868 kun skal gives eet almindeligt Haandværksborgerskab eller Næringsbevitts, saa hører dette til den Række af det ærede Medlems Forslag, som jeg, hvad jeg oftere har erklæret, antager ere stillede for at vise Forskjellen mellem Lovforslaget og en ubetinget Næringsfrihed; dets Antagelse vilde, ligesom Antagelsen af mange af de andre, være det Samme som Lovforslagets Forkastelse.

Bloch: Jeg vilde kun gjøre en Bemærkning, der angaaer det Formelle ved Udvalgets Forslag til §§ 18 og 19. — Det forekommer mig, at Alt, hvad der vedkommer Loven, da Loven skal træde i Kraft, har sin rette Plads i det ottende Afsnit, thi det vil maaskee ikke være let for Enhver, der læser dette Lovudkast, strax at see, hvilke Bestemmelser der kun ere gjældende for Overgangstiden eller Mellemtiden, og hvilke der skulle have vedvarende Gyldighed, men først senere træde i Kraft. Jeg troer derfor, det var bedst at blive ved den Ordning, der findes i Udkastet, at Alt, hvad der angaaer dette Punkt, samles i eet Afsnit.

Grundtvig: Jeg vilde blot i Henseende til Bogbinderne i Kjøbenhavn spørge den ærede Ordfører, og, om det behøves, ogsaa den hvide ærede Minister, om det da herefter skal være Bogbinderne formeent, hvad de jo hidtil upaatakt have gjort alle Dage og i alle de Aar, jeg kan minde, at sælge Psalmebøger, Almanakker, Katechismuser og alt Saadant, thi skal det være dem formeent, er det aabenbart, at der for dem indtræder en stor Indskrænkning i deres Frihed, og jeg veed ikke, hvorved Bogbinderne i Kjøbenhavn mere skulde have tjent den end Bogbinderne i Kjøbstæderne.

Ordføreren: Udvalget har antaget her, ligesom ved alle lignende Leiligheder, at Meningen ikke var at rokke noget ved det, som nu